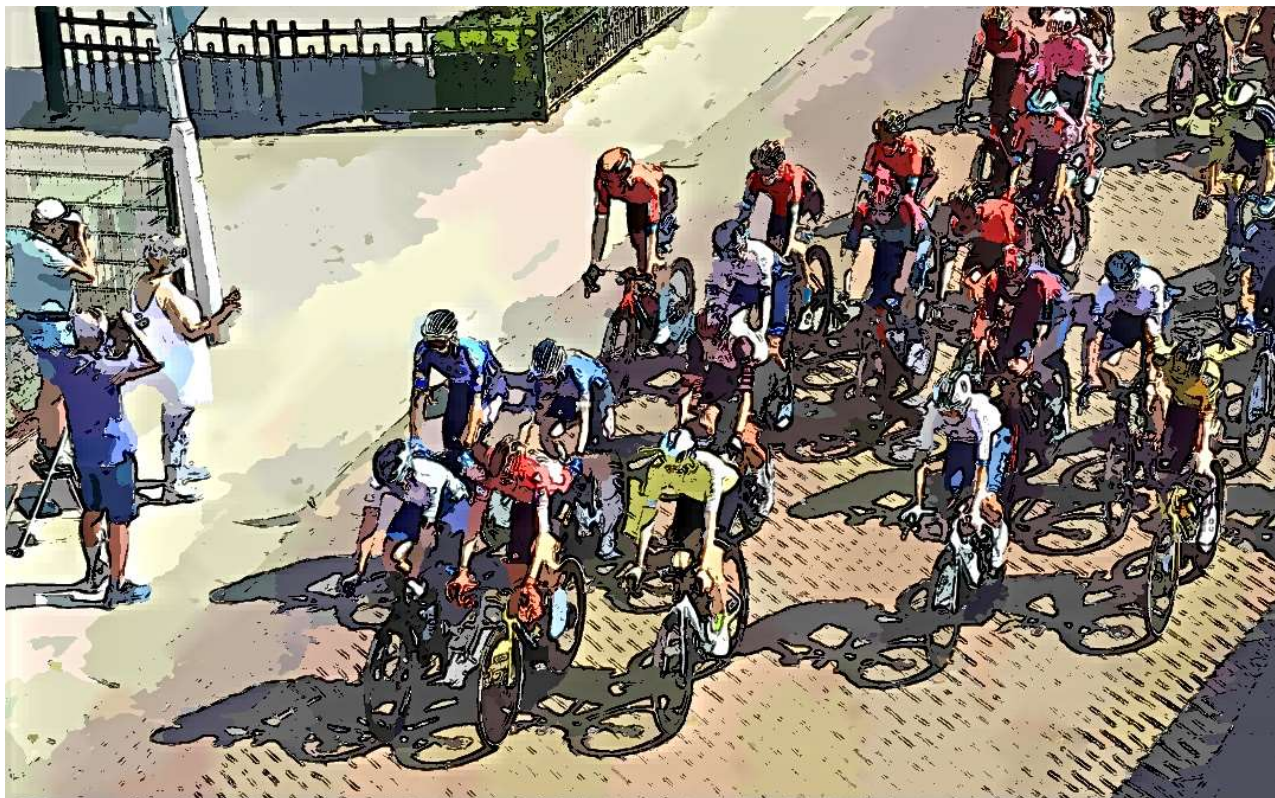

Het Rijke Vlijmense Wieleren Aflevering 65

Hoe de Vuelta a España wielerdorp Vlijmen weer even wakker schudde

20 augustus 2022: De Vuelta a España trekt door Vlijmen. Vooraan in het midden Rode Trui drager Robert Geesink. (artist impression naar een foto van Ad van Kessel)

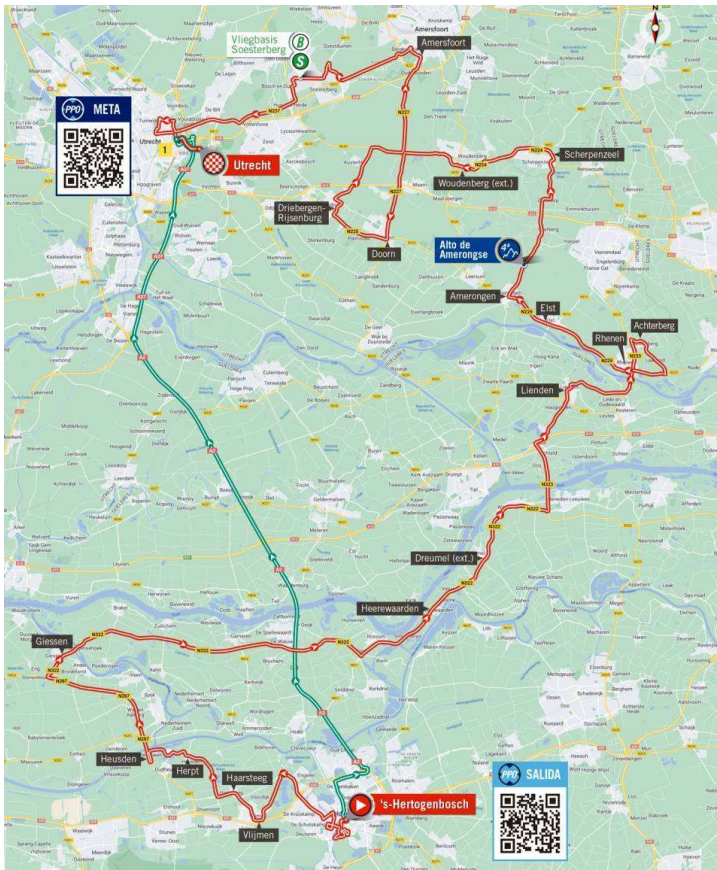
Het was al weer ruim acht jaar geleden dat Vlijmen nog ‘echte’ wielrenners in een wedstrijd door het dorp zag rijden. Maar met de doorkomst van de Vuelta, na de Tour de France en de Giro d'Italia de derde grote etappekoers, ontwaakte het oude Wielerdorp uit een lange slaap en toonde heel even weer enthousiasme voor de sport waarin zoveel dorpsgenoten in het verleden uitblonden.

De Bossche Draak – monument voor alle schoonmoeders wordt er wel gezegd – in de Rode Trui.

Heel lang was wielrennen de voornaamste sport in Vlijmen. Al in de jaren 20 van de vorige eeuw, ruim honderd jaar geleden dus, werden er wedstrijden verreden in en om Vlijmen. En toen vanaf 1941 de klassieke Ronde van Vlijmen werd opgetuigd duurde het niet lang voordat Vlijmense renners ook nationaal en internationaal een rol van betekenis gingen spelen. Vlijmen leverde zoveel wielrenners (definitie: sporters die wedstrijden rijden, niet te verwarren met toerrijders die voor het plezier op de racefiets rondtoeren), dat het vergeleken werd met het ‘grote’ wielerdorp Sint Willebrord. Na de hoogtijdagen in de jaren vijftig, zestig en zeventig liep de belangstelling voor de wielersport in Vlijmen helaas sterk terug. De befaamde Ronde van Vlijmen werd voor het laatst verreden in 1993, waarna er nog even de in Vlijmen startende en aankomende Omloop van de Groene Gemeente was, maar na negen edities verdween ook deze wedstrijd na 2004 van de kalender. Onder impuls van Lars Boom leefde het wielervirus in Vlijmen in de eerste decennia van de 21ste eeuw nog maar weer

eens op en kwam zelfs de Eneco Tour in 2013 en 2014 Vlijmen aandoen. Na het afscheid van Lars

De tweede etappe van de Vuelta a España 2022 startte in Den Bosch en kwam aan in Utrecht, waar een dag eerder al gestart was met een ploegentijddrit.

spektakel was ouderwets Vlijmens: op diverse plaatsen stond het publiek rijen dik. En door het trage tempo van het peloton in het begin van de etappe konden de toeschouwers ook wat langer genieten van de renners, die normaliter – en zeker in de finale, zoals bij de Tour in 1996 het geval was - in een flits voorbijgestoven zouden zijn. Helaas ebde de interesse snel weg, want na doorkomst was het Vuelta gevoel erg snel verdwenen, en tegen de tijd dat de etappe in Utrecht op zijn einde liep, was er nauwelijks nog een herinnering aan de Vuelta-doorkomst te bekennen.

Toen de karavaan bij de brug over de Maas de gemeente Heusden verliet was de voorsprong van het vijftal koplopers al opgelopen tot bijna vijf minuten. Helaas was er van Vlijmen en de vesting Heusden tijdens de reportage op TV (NOS) weinig tot niets te zien omdat NOS-reporter Herman van het Zandt na de start maar door bleef leuteren – waarschijnlijk vond hij Roxanne Knetemann interessanter - en de wedstrijd zelf pas echt in beeld kwam toen er al ruim veertig kilometer onder de wielen door waren gegaan.

Het vijftal koplopers dreef de voorsprong nog op tot iets boven de vijf minuten, maar hierna schoot het peloton in gang. De sprinters zetten hun knechten op kop om er zeker van te zijn dat het vijftal nog bijtijds ingerekend zou worden. Inzet van het vijftal was echter niet de etappewinst, daar had geen van hen op gerekend, maar de bolletjestrui, het teken van de leider in het bergklassement.

bereikte de animo voor de wielersport in Vlijmen ondanks een nog steeds erg goed presterende Coen Vermeltfoort een absoluut dieptepunt. Een dieptepunt dat voor even eenmalig werd doorbroken door de komst van de Vuelta, de Ronde van Spanje. Zes-en-twintig jaar nadat de Tour de France Vlijmen doorkruiste kwam er een tweede Grote Ronde door het oude Wielerdorp. Zat Vlijmen in 1996 in de finale van de eerste etappe met start en aankomst in 's-Hertogenbosch, ditmaal werd Vlijmen direct na het officiële vertrek bij de Brabanthallen aangedaan. Meteen na het startschot van de tweede etappe 's-Hertogenbosch – Utrecht over 175 km. kozen vijf renners het hazenpad. De thuisrijders (want Nederlanders) Julius van den Berg en Jetse Bol met de Fransman Thibault Guarnalec en de Spanjaarden Xabier Mikel Azparren en Pau Miquel schoten als hazen uit de startblokken en hadden bij het doorkruisen van Vlijmen al 1 minuut 45 voorsprong op een rustig keuvelend peloton met op kop rode trui-drager Robert Geesink. Deze had de leiding veroverd door als eerste van het winnende team Jumbo-Visma over de streep te komen in de eerste etappe, een ploegentijddrit in Utrecht. De belangstelling voor het

Al weken voordat de Vuelta door Vlijmen trok, werd dit al aangegeven.

Vijf dapperen hebben het hazenpad gekozen en trekken flink door op De Akker.

Hoewel er pas amper 7 kilometer gekoerst is, komt het peloton al bijna 2 minuten later door Vlijmen.

Op de Amerongse Berg, met zijn 70 meter hoogte van de derde categorie, waren na 105 km. koers de eerste punten voor dit klassement te verdienen en de koplopers wisten hier nog net voor het peloton uit te blijven. Jetse Bol probeerde zijn medevluchters te verrassen, maar liep tegen een counter op, waarna Joris van den Berg in een wat warrige sprint zich tot de eerste bergkoning wist te kronen. Meteen waren ook verdere ambities van de vluchters verdwenen: met nog zestig kilometer voor de boeg lieten zij zich inlopen. Wat later reed de Spanjaard Luis Angel Maté nog even voor het peloton

uit, maar daarna was het wachten op de massasprint. De finale werd ontsierd door enkele valpartijen, waarbij de Belg Steff Cras de discutabele eer kreeg de eerste uitvaller in deze ronde te worden. Vooral vanuit Spaanse hoek (Valverde en Landa) klonk er na afloop van de etappes door Nederland kritiek op het parcours, dat volgens hen door de vele rotondes en smalle wegen veel te gevaarlijk was. In Utrecht bleef de Ier Sam Bennett in de eindsprint oud-wereldkampioen Mads Pedersen duidelijk voor, terwijl favoriet voor de zege Tim Merlier op de derde plaats strandde. Vierde werd Mike Teunissen, die daardoor meteen de rode leiderstrui van ploeggenoot Robert Geesink overnam, drie jaar nadat hij in de Tour de France ook al eens de gele leiderstrui veroverde.

In de staart van het peloton rijdt Remco Evenepoel (met witte helm tussen twee Jumbo-rijders (gele truien), nog ongewis van het feit, dat hij drie weken later de glorieuze winnaar van deze Vuelta zal zijn.

Het peloton trekt langs sportcafé Den Braai. Hier wacht soigneur Tonnie de Vaan - voor deze ene keer nu eens niet opgeroepen voor de Vuelta - zijn collega's van team Bora op, om hen te verrassen met originele Bossche bollen.

Na 175 kilometer wordt het in Utrecht uiteindelijk een massasprint. Hierin is de Ier Sam Bennett (Bora, in het groen) de sterkste voor oud-wereldkampioen Mads Pedersen (in het wit met rode helm) en Tim Merlier. Helemaal rechts sprint Mike Teunissen naar de vierde plaats, waarmee hij Jumbo-Visma-teamgenoot Robert Geesink opvolgt als Rode Trui trager.

WielerCafé Vlijmen 2022

DINSDAG 2 AUGUSTUS

WIELERCAFÉ VLIJMEN

WWW.WIELERWERELDVLIJMEN.NL

SPECIALE GASTEN
HENNIE KUIPER
JOSÉ DE CAUWER
GIO LIPPENS

ENTREE 10 EURO
KAARTVERKOOP CAFÉ DEN BRAAI
EN ONLINE

AANVANG 20.00 UUR

DE AKKER 2
5251 AC VLIJMEN

Drie weken voor de doorkomst van de Vuelta door Vlijmen organiseerde Stichting WielerWereld Vlijmen als opwarmer voor de Vuelta haar achtste WielerCafé. Tussen de net afgelopen Tour de France en de Spaanse Vuelta in bereikte het wielrennen een extra hoogtepunt in Vlijmen. De traditionele wielervavond vond plaats op dinsdagavond 2 augustus in Café Den Braai, en hier lieten de gasten Hennie Kuiper, José de Cauwer, Gio Lippens en John van Ierland hun licht schijnen over de derde Grote Ronde van het jaar. Het Wielercafé Vlijmen bestaat sinds 2013. Na een onderbreking vanaf 2019 als gevolg van de corona-regels, kreeg de altijd goed bezochte wielervavond met Café Den Braai een nieuw decor. De gesprekken werden geleid door Jan Willem Prinsen, een zoon van oud-profrenner Henk Prinsen.

De Belgische oud-renner en tv-commentator José De Cauwer en oud-renner Hennie Kuiper waren de belangrijkste gasten. Hennie Kuiper (73) was zowel wereldkampioen bij de profs als Olympisch kampioen. Hij won grote klassiekers als de Ronde van Vlaanderen, Parijs – Roubaix, Milaan – San Remo en de Ronde van Lombardije. Als ronderenner zegevierde Hennie Kuiper in de Ronde van Zwitserland en werd hij twee keer tweede in het eindklassement van de Tour de France. In Denekamp runt Kuiper een veel bezocht wielermuseum.

José De Cauwer (72) is vooral bekend van zijn sappige commentaar met veel anekdotes op de Belgische tv. Een groot deel van zijn rennerscarrière was hij de naaste ploeggenoot van Hennie Kuiper. De Cauwer was als renner actief bij onder meer Frisol, TI Raleigh en Peugeot. Hij reed vijf keer de Tour de France en werd in 1975 derde in de Omloop Het Volk. In de Vuelta van 1976 won hij een etappe en droeg hij drie dagen de (toen nog) gele leiderstrui. Daarna was hij ploegleider en bondscoach van België en ondertussen al weer jarenlang een vertrouwde stem bij wielereportages op de Belgische VRT.

Naast De Cauwer en Kuiper was NOS-verslaggever Gio Lippens te gast in Vlijmen. Lippens deed verslag van diverse Olympische Zomerspelen en Winterspelen en volgt de Tour de France sinds 1993. Vanaf 2008 is hij voor Radio Tour de France de vaste verslaggever vanuit de dagelijkse etappeplaats.

Het Vlijmense element kwam in het Wielercafé aan bod met de presentatie van het boek *Spaanse Brabanders*. Daarin schetste auteur John van Ierland de ervaringen van Brabantse renners in de Vuelta. Van Ierland vertelde in Den Braai welke anekdotes de Vlijmense coureur Bart van de Ven waren bijgebleven van zijn belevenissen in de Ronde van Spanje. Lars Boom - ook in het WielerCafé aanwezig - haalde herinneringen op over zijn etappe-zege in de Vuelta van 2009.

Jan Willem Prinsen (links) interviewt v.l.n.r. Hennie Kuiper, José de Cauwer en Gio Lippens. Zij blikten terug op de Tour en keken vooruit naar de Vuelta.

© 2022, Ben Libregts

Foto's Ad van Kessel, Ben Libregts, John van Ierland, Jo Nederkoorn